

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.038/2023/6.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: DLA Piper Posztl, Nemescsói, Győrfi-Tóth és Társai Ügyvédi Iroda

(Cím10, eljáró ügyvéd:

dr. Fehér Helga)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperesi képviselő: dr. Lukács Nikolett

(alperesi jogi képviselő címe)

A per tárgya: kötbér fizetési kötelezettség érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 72.M.70.108/2022/39.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 40.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.750.853 (kétmillió-hétszázötvenezer-nyolcszázötvenhárom) forint kötbért, és ezen összeg után 2022. április 29. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.200.000 (kétmillió-kétszázezer) forint elsőfokú perköltséget és 240.000 (kétszáz-negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla az alperes viszontkeresetét elutasítja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illetékbevételei számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 165.100 (százhatvanötezer-egyszáz) forint kereseti illetéket, és 237.800 (kétszázharminchétezer-nyolcszáz) forint viszontkereseti illetéket, 220.100 (kétszázhuszezer-egyszáz) forint fellebbezési és 268.500 (kétszázhatvannyolcezer-ötszáz) forint viszontkereseti fellebbezési illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adóazonosító jelét is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az alábbi tényállást tekintette irányadónak. A felperesi gazdasági társaság fő tevékenysége a cégnyilvántartás adatai szerint, „2442’08. Alumínium gyártás, „2550’08. Fémátalakítás, porkohászat, illetve a „2561’08. Fémfelületkezelés is. A felperes alumínium öntödéjében hengerlési és préselési termékeket (sajtolási tuskókat) gyárt különböző típusú ötvözetből. A felperes a préselési tuskókat értékesíti üzleti partnereinek, 2022. év végéig a cég1Kft.-nek is. Az alperes már harmadéves villamosmérnök főiskolai hallgatóként gyakornokként dolgozott a felperes jogelődjénél, majd 2000. július 17-től munkaviszonyt létesített, és tüzeléstechnikai szakfelelősként végezte munkáját. Az alperes 2007-2008 évig a központi mérnöki irodán dolgozott, gépjármű kemencék működtetésével és fejlesztésével foglalkozott, valamint szabványossági – megfelelési vizsgálatokat végzett. Az alperes munkakörébe tartozott az öntödében, valamint a hengerműben levő hőkezelő kemencék napi működtetésével, karbantartásával és fejlesztésével kapcsolatos mérnöki feladatok, továbbá projektvezetés. Az alperes nem csak a szűken vett tüzeléstechnikai mérnöki feladatokkal foglalkozott, hanem villamossági, gépészeti, hidraulikai, pneumatikai jellegű mérnöki feladatokkal is. Az alperes projektvezetőként hozzávetőleg 20 projektet vezetett.

[2] A felperes és az alperes 2014. szeptember 15.-i hatállyal egységes szerkezetbe foglalták a munkaszerződést, mely szerint az alperes munkaköre tüzeléstechnikai szakfelelős. A munkaszerződés 14. pontjának címe „versenykizárása”. Ennek értelmében az alperes kötelezte magát, hogy a munkaviszony megszűnését követő 1 éven belül nem vállal alkalmazást a felperesek közvetett, vagy közvetlen versenyben levő munkáltatónál, a tilalom alól a jogosult egyoldalúan mentesítheti. Amennyiben a felperes a tilalom alól nem mentesíti az alperest, a kötelezettségvállalás ellenértéke az alapbér éves összegének 1/3-a. A kötelezettség megszegése esetén az alperes köteles a felperes részére azonnal megfizetni a versenytilalmi megállapodásra tekintettel kapott összeget és azon felül 4 havi alapbérének megfelelő összeget. Az alperes alapbére a munkaviszonymegszüntetésekor 839.200 forint volt.

[3] Az alperes az alumínium olvasztó, öntökemencék építéséhez, indításához, a működés optimalizálásához kapcsolódó problémák megoldásának területén nagy tudással és tapasztalattal rendelkező szakember.

[4] Az alperes 2022. január elején jelezte felperesnél, hogy másik munkahelyen kíván elhelyezkedni, a kedvezőbb anyagi és szakmai feltételek miatt. 2022. január 27-én kérelmet nyújtott be az alperes a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére vonatkozóan, tájékoztatta a felperest, hogy a cég1Kft.-nél kíván elhelyezkedni, és ott az új öntöde létesítésében fog részt venni.

[5] Az felperes ügyvezetője a megbeszélésen tájékoztatta az alperest, hogy a cég1Kft.-t versenytársnak tekinti, és felhívta figyelmét a munkaszerződésbe foglalt versenytilalmi kikötésre. A felperes HR alkalmazottja 2022. január 31-én, majd február 7-én is e-mailt küldött az alperesnek, melyben felhívta a figyelmét a munkaszerződésben levő versenytilalmi kikötésre. Az alperes 2022. február 8-án válaszolt a felperes által küldött e-mailre, melyben közölte, hogy tisztában van a versenytilalmi kikötéssel.

[6] A felperes és az alperes 2022. április 19-én írásbeli megállapodást kötöttek, melyben megállapodtak az alperesi munkaviszony 2022. április 29. napjával közös megegyezéssel történő megszüntetéséről. Rögzítette a felperes, hogy nem mentesíti az alperest a felperessel közvetett, vagy közvetlen versenyben levő társaságnál levő elhelyezkedés tilalma alól.

[7] A felperes 2022. május 4-én kelt levelében tájékoztatta az alperest, hogy megszegte a versenytilalmi megállapodást, és felszólította 4 havi távolléti díjának megfelelő kötbér megfizetésére. Az alperes a 2022. május 20-án kelt levelében válaszolt, melyben kifejtette, hogy álláspontja szerint a versenytilalmi kikötést nem szegte meg, a cég1Kft. nem versenytársa a felperesnek.

[8] Az alperes, mint munkavállaló és a cég1Kft. mint munkáltató között 2022. május 2-án munkaszerződés jött létre, az alperest projektmérnök munkakörben foglalkoztatja a munkáltató. Az alperes feladata az új öntöde projektesapatában felmerülő mérnöki feladatok. Az új öntöde létesítésével kapcsolatos különböző részfeladatokat lát el, mérnöki tevékenységet végez a hőkezelő kemencékkel, vízrendszerrel, energiahasznosítással, energiatakarékossgal, argongáz beszerzéssel kapcsolatosan. Feladatkörébe tartozik az új öntödébe beépítésre kerülő gépek, berendezések szállítóival való egyeztetés is.

[9] A cég1Kft. nem kizárólag az alperest alkalmazta a felperesi munkavállalók közül, hanem 2022. őszén két műszakvezetőt, a felperes korábbi HR vezetőjét, illetve tanúst, aki szintén a felperesi öntödében dolgozott mérnökként. A felperes kizárólag tanú5nal szemben érvényesítette a versenytilalmi kikötést, a többi volt munkavállalóval szemben nem.

[10] A cég1Kft. fő tevékenysége a cégnyilvántartás szerint 2550'08. Fémátalakítás, porkohászat, a 2442'08. Alumíniumgyártás, 2453'08 Könnyűfémöntés, és a 2561'08 Fémfelületkezelés. A cég1Kft. 2021. decemberében nyilvánosságra hozta, hogy helység1-n 90.000 tonna kapacitású alumíniumöntödét épít, amelyben a felperes által gyártottal megegyező alumíniumsajtólási tuskókat fog előállítani saját felhasználásra és értékesítésre. Az alumíniumöntöde alapkövetélete 2022. szeptember 1-jén történt, az öntöde építése folyamatban van, várhatóan 2024. I. negyedévében indul meg a termelés, és a tervek szerint 2025-ben éri el a teljes kapacitást. A cég1Kft. az öntödei projekt megvalósításához 2021. decemberében projektmérnök munkatársakat keresett álláshirdetés útján. A cég mérnökség vezetője, tanú2 a felperesnél fennállt munkaviszonya alatt az alperes közvetlen felettese volt. A mérnökségvezető felhívta az alperes figyelmét az álláslehetőségre, majd miután ő a pályázatát benyújtotta, a cég1Kft. HR osztályát képviselő munkavállalóval együtt az álláshelyre az alperest választotta ki. Döntése során figyelembe vette az alperes szakmai tudását és a felperesnél szerzett szakmai ismereteit is. Az alperes a cég1Kft. -nél kizárólag az öntödei projekthez kapcsolódóan végzi a munkáját, az öntöde felépítéséhez, kialakításához, optimális működéséhez kapcsolódó szervezésben vesz részt. Munkavégzése során a felperesnél megszerzett gyakorlatát, ismereteit hasznosítja.

[11] A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben a versenytilalmi megállapodás megsértése miatt, és kérte kötelezni alperest 2.750.853 forint kötbér, és annak 2022. április 29-től járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére, valamint a jogi képviselővel kötött megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíj megfizetésére. A felperes kereseti kérelmében hivatkozott a felek közötti munkaszerződés 14. pontjába foglalt versenytilalmi kötelezettségre, melyet az alperes megszegett. Kereseti kérelme jogalapjaként a 2012. évi I. tv. (a továbbiakban: Mt.) 6. § (1) bekezdésére, 148. § (1), (2) bekezdéseire, a 228. § (6) bekezdésére, valamint a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:186-189. §-aira, a 6:48. § (1) bekezdésére hivatkozott.

[12] A felperes előadta, hogy a versenytilalmi kikötés az alperessel kötött munkaszerződésben kifejezetten arra irányult, hogy a versenyt akként korlátozza, hogy a vele közvetlen vagy közvetett versenyben levő munkáltatónál az alperes ne helyezkedhessen el, mivel a munkaviszony fennállása alatt olyan ismeretekhez jutott hozzá, amelyek a versenytársnál történő hasznosításával a felperesi érdekek sérülnek. Az alperes új munkáltatója a cég1Kft., amely vele azonosan alapvetően kohászati, és fémfeldolgozó ipari tevékenységet végez, mindketten az autóipar beszállítói, üzleti partnerei is részben fedik egymást, azonos piacon, azonos tevékenységet végeznek, ezért versenytársnak minősülnek.

A cég1Kft. olyan alumíniumöntödét épít, amely mind méretében, mind ötvözetében az általa előállított sajtólási tuskókkal teljesen megegyező alapanyagot fog készíteni. Az alperes az új munkaviszonyában az új öntödei üzletág termelési egységének kiépítésében vesz részt, olyan tevékenységet lát el, amely túlnyomórészt megegyezik a felperesnél végzett munkaköri feladataival.

[13] Az alperes kereseti ellenkérelemében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a versenytildalmi megállapodást nem szegte meg, a felperes és a cég1Kft. közötti mindennapi működés során az együttműködés olyan mértékű, amelyre tekintettel a versenytársi minősítés alaptalan. A felperes és a cég1Kft. által előállított termékek különbözőek és nem egy piacon tevékenykedő gazdasági társaságok. Az alumíniumöntöde vonatkozásában előadta, hogy a felperes jelenleg olyan alumíniumtuskókat gyárt, amelyre alapanyagként a cég1Kft.-nek szüksége van, és amelyeket az új öntödében saját maga fog előállítani, saját maga számára. Erre figyelemmel az új öntöde építése nem jelent reális veszélyt a felperesre, a gazdasági érdek veszélyeztetése nem valósul meg.

[14] Az alperes viszontkeresetében a versenytildalmi kötelezettségvállalás ellenértékeként 3.356.800 forintot jelölt meg és azon felül 605.947 forint munkabér megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Az alperes álláspontja szerint a munkaszerződés 14. pontja alapján a versenytildalmi kikötés terhelte, ezt nem szegte meg, a cég1Kft. nem tekinthető a felperes versenytársának. A versenytildalmi kikötés általános, tág megfogalmazású, nem lehet meghatározni azon munkáltatókat, akikre kiterjed, amelyre utal, hogy a felperes kit értelmez versenytársként. Az alperes a versenytársi minőség vizsgálatánál a Kúria 1/2019. (V.20.) KMK véleményére és a bírói gyakorlatra hivatkozott.

[15] A felperes a viszontkereseti ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte az ügyvédi munkadíj tekintetében is. Hivatkozott arra, hogy a munkáltatónak a konkrét versenytársak vizsgálatát a munkaviszony megszűnésének időpontjában kell elvégeznie, és ennek eleget is tett. A cég1Kft. -vel való együttműködése nem cáfolta a versenytársi minőséget. A versenytársi elemzés vonatkozásában döntő jelentőségű tényként vette figyelembe, hogy a cég1Kft. olyan öntöde építésén dolgozik, mint amilyen a felperes alumíniumöntödéje, ahol az alperes több éven keresztül tüzeléstechnikai szakfelelősként és projektvezető mérnökként dolgozott. Az alperes gyakorlati tudása a cég1Kft. öntödéjének megvalósulása során rendkívül hasznos és értékes know-howt jelent. Az új öntöde az általa gyártottal azonos terméket fog előállítani, melyet nem csak a cég1Kft. használ fel, hanem azt a cég értékesíti is. Az alperes egy azonos terméket előállító projekt megvalósításához használja fel a nála megszerzett szaktudását ezzel súlyosan sérti a gazdasági érdekeit. A felek a versenytildalmi megállapodásban rögzítették, hogy az alperes nem vállalhat alkalmazást a konkurenciánál, és ezzel meghatározták azt is, hogy melyik az a tevékenység, magatartás, amely sérti a felperes jogos gazdasági érdekeit.

[16] Az elsőfokú bíróság 72.M.70.108/2022/39. sorszámú ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 3.356.800 forint versenytildalmi ellenértéket és 2022. április 30. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá 605.947 forint munkabért, és ennek 2022. május 7. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.307.677 forint perköltséget. A bíróság kötelezte a felperest 165.100 forint kereseti illeték és 237.800 forint viszontkereseti illeték megfizetésére.

[17] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének és az alperes viszontkeresetének elbírálásánál figyelemmel volt az Mt. 228. §-ban írtakra, az 1/2019. (V.20.) KMK

véleményben rögzítettek, a Kúria joggyakorlat elemző csoportjának 2017.EI.II.JGY.E. 1. számú véleményére, illetőleg az EBH 1999.133 számú eseti döntésre is.

[18] Az elsőfokú bíróság megvizsgálta, hogy a felperes és az alperes közötti munkaszerződés 14. pontjába foglalt versenytilalmi megállapodás alapján az alperes a cég1Kft.-nél való elhelyezkedésével megsértette -e a versenytilalmi kikötést. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a cég1Kft. nem minősül a felperes versenytársának. Megállapította, hogy a kiindulópontként szolgáló cégjegyzéki adatok alapján akár egymás versenytársai is lehetnének, de a jelenlegi tényleges termelésüket és értékesítésüket is figyelembe véve nem azok, mert az általuk előállított végtermékek más célt szolgálnak, egymással nincsenek helyettesítő viszonyban, egymástól eltérő jellegűek és típusúak. A cég1Kft. jelenleg ténylegesen nem állít elő semmilyen alumíniumtuskót, jelenleg felperessel tényleges versenyhelyzet nem áll fenn.

[19] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a 2022. április 29-től 2023. április 29-ig tartó, az alperest terhelő versenytilalmi időszakra figyelemmel a cég1Kft. a felperes versenytársának tekinthető -e. Az elsőfokú bíróság az eljárása során meghallgatott tanúk nyilatkozataira, az új öntöde létesítésével kapcsolatos megjelent cikkekre, közleményekre is figyelemmel tényként állapította meg, hogy a cég1Kft. a felperes által előállított termékekhez hasonló, azokkal azonos jellegű és típusú termékek előállítására képes lesz, de az alumíniumtuskók gyártása csak az új öntöde építését követően, 2024. márciusára várható a próbaüzem során, a normál termelés 2025. évben kezdődik meg. Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az új öntöde a versenytilalmi időszakban még nem készült el, csak épül, a felperes termékeivel versenyre képes termékek a versenytilalmi időszakban nem kerülnek előállításra. Jelen ügy megítélése szempontjából a Kúria Mfv.II.10.178/2019/6. sorszámu határozatára hivatkozott, melytől nem tért el, és a precedens határozatban megjelölt ügygel való érdemi hasonlóságot állapította meg.

[20] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a versenytilalmi időszak tekintetében irányadó 2022. április 29-től 2023. április 29-ig terjedő időszakban kétségtelen, hogy alperes az új öntöde létesítésében részt vesz, de az öntöde még csak épült, nem működött, nem termelt semmit. Az esetleges jövőbeli versenytársi minőséget megalapozó új üzem létesítésében vesz részt, az alperes, saját előadása szerint is hasznosítja a felperesnél szerzett valóban speciális és egyedi ismereteit, de ez a versenytilalmi megállapodás megsértésének megállapításához nem elegendő, mert a cég1Kft. ténylegesen nem tekinthető a felperes versenytársának, ítéleti bizonyossággal nem lehet figyelembe venni, hogy több jövőbeli eshetőlegesen bizonytalan körülmény miatt azzá válik.

[21] Az elsőfokú bíróság a felperes munkaerőpiaci versenytársi hivatkozását is alaptalannak találta, mert az esetleges versenytársi helyzetet nem a munkaerő piac és az azzal kapcsolatos munkaerő igények okozzák, hanem a cégek működése, ami már eddig is megvalósult. A versenytársi minőséget nem az okozza, hogy azonos vagy hasonló munkavállalókért versenyeznek a munkaerőpiacon a cégek, hanem az, hogy olyan működést folytatnak, amelynek sajátossága miatt őket versenytársnak lehet tekinteni.

[22] Az elsőfokú bíróság értelmezése szerint az Mt. 228. § (1) bekezdése alapján nem kizárt olyan versenytilalmi megállapodás megkötése, ami esetleges jövőbeli konkurencia

létrehozásában való részvétel kizárását jelenti, de a perbeli szerződés rendelkezéseiben nem rögzítették megfelelően a felek. A bíróság szerint a felek akarata a versenytilalmi megállapodás megkötésekor nem terjedt ki a jövőbeni konkurenciára, a felek ilyet nem tisztáztak.

[23] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes 2022. április 28-i nyilatkozata érdemi jelentőséggel nem bír, ebben az alperes nem ismerte el a cég1Kft. versenytársi minőségét, csak tudomásul vette azt, hogy a felperesnek mi az álláspontja. A bíróság összegezve megállapította, hogy az alperes nem sértette meg a felperessel kötött munkaszerződése 14. pontjába foglalt versenytilalmat, a felperes keresetét alaptalannak találta, azt elutasította. Az elsőfokú bíróság az alperes viszontkeresetét alaposnak találta, és annak megfelelően marasztalta a felperest.

[24] A felperes teljes egészében pervesztes lett, a 2016. CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest megillető perköltség megfizetésére, a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a kereseti illeték és viszontkereseti illeték megfizetésére.

[25] Az ítélettel szemben a felperes törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének teljeskörű helyt adást, az alperes viszontkeresetét teljeskörűen kérte elutasítani. Kérte kötelezni az alperest a perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 2. § a) pontja szerint, 10.008.227 forint + Áfa összegű elsőfokú és 1.847.322 forint + Áfa összegű másodfokú perköltséget jelölt meg. Tárgyalás tartását nem kérte.

[26] A felperes fellebbezésének jogi érvelésében hivatkozott arra, hogy a felperes és a cég1Kft. közötti versenytársi pozíciót az épülő öntöde teremti meg. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le, annak nincs érdemi jelentősége a versenytársi minőség fennállásának szempontjából, hogy a cég1Kft. a versengő termékek tényleges termelését csak később kezdi meg. A cég1Kft. már most az öntöde megvalósítási szakában is konkrét lépéseket tesz a felperes ügyfeleivel való kapcsolatfelvétel és üzletfejlesztés érdekében, hogy az öntödei termékek piacát előre biztosítsa.

[27] A szerszámbeszerzések, a felperes üzleti partnereinek megkeresése bizonyítják, hogy a cég1Kft. határozott lépéseket tesz, hogy a felperessel megegyező piacra lépjen. Álláspontja szerint az a tény, hogy az alperes egy azonos terméket előállító projekt megvalósításához használja fel a felperesnél hosszú évek alatt megszerzett, egyedinek tekinthető tudását, súlyosan sérti a felperes jogos gazdasági érdekeit. Az alperes maga is úgy nyilatkozott, hogy az öntödei projekt megvalósításához a korábban a felperesnél végzett feladataival és új munkakörében nemcsak a korábban a felperesnél szerzett tapasztalatait hasznosítja, hanem az öntöde működésének optimalizálásához szükséges, a felperesnél tudomására jutott információkat, speciális szakmai fogásokat is, amellyel új munkáltatóját úgy segíti, hogy hatékonyabban, kevesebb hibával, vagy buktatóval gyorsabban épít ki, fejlesztik az öntödét és az öntödei tevékenységet (23. számú jegyzőkönyv 2. oldal 7. bekezdés). Az alperes előadta, hogy jelenlegi munkakörében hasznosítja azt a tudást, azokat a műszaki, ügyviteli és projekt dokumentációs ismereteket, melyeket a felperesnél történő munkavégzés során megszerzett (23. számú jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdés). tanú2 tanú is a fentieket támasztotta alá a 36. számú jegyzőkönyv 6. oldalán.

[28] A felperes fontosnak tartja kiemelni, hogy az alperes szaktudása egyedi és rendkívül speciális, az alperes munkaköre egyedi jellegű volt, kizárólag ő foglalkozott ezzel a feladattal a felperesnél. A cég1Kft. ezen unikális szaktudáshoz és tapasztalathoz az alperes közreműködése nélkül csak különös nehézségek és / vagy plusz költségek árán jutott volna hozzá, lehet, hogy külföldi munkaerő bevonásával, és minden bizonnyal a tervezett projekt megvalósításának elhúzódásához vezetett volna.

[29] A felperes álláspontja szerint nemcsak egy konkrét időpillanatban, egyidejűleg megvalósuló azonos vagy nagymértékben hasonló termelés sértheti a felperesi munkáltató jogos gazdasági érdekeit, hanem egy olyan jövőbeli projekt kivitelezése is, amely a piaci viszonyokat átrendezi és a felperes korábbi üzletfeleinek szükségleteit tudja kielégíteni. Egy új szereplőnek ezen a szűk piacon való megjelenésével a felperes termékei iránt a kereslet meg fog változni, új üzletfelek felkutatása, esetleg a kapacitás csökkentése lesz szükséges.

[30] A felperes tájékoztatta az alperest a munkaviszony megszüntetésére irányuló szándék közlését követően, hogy versenytársnak tekinti a cég1Kft.-t. Az alperes 2022. április 28-án kelt nyilatkozatában ezt tudomásul vette. A felperes kellő időben és részletekbe menően tájékoztatta az alperest a felperesi versenytársakról, az elsőfokú bíróság ezt figyelmen kívül hagyta és tévesen értékelte a versenytársi minőség megállapításánál.

[31] A munkaerőpiaci versenyhelyzet tekintetében előadta a felperes, hogy a cég1Kft.-val a munkaerőpiacon is versenyhelyzetben vannak, ugyanolyan jellegű és szaktudású munkavállalókat keresnek. A munkavállalók nagyon speciális területen dolgoznak, ahol nem minden esetben biztosított jelenleg a szakképzés Magyarországon. A felperes nem tartja megalapozottnak az elsőfokú bíróság azon következtetését az ítélet [84] bekezdésében, miszerint a versenytársi helyzetet nem a munkaerőpiac és az azzal kapcsolatos munkaerőigények okozzák, hanem a cégek működése.

[32] A Kúria hivatkozott precedens határozata, az Mfv.II.10.178/2019/6. számú határozatának indokolása alapján a versenytilalmi időszakban az a cég nem minősül versenytársnak, amely a versenytilalmi időszakban még nem „tényleges versenytárs”, hanem csak „esetleges jövőbeli versenytárs”. A precedenshatározat tényállása szerint a vállalkozás a jogi szabályozás folytán nem léphetett piacra, ennélfogva a versenytilalmi időszak alatt nem minősülhetett esetleges jövőbeli versenytársnak. A versenytárs fogalmának tekintetében a versenyjog területén kialakult meghatározásra kíván a felperes utalni, mely szerint a potenciális versenytárs is versenytársnak minősül. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény a versenytárs fogalmát nem határozza meg, a 13. § (2a) bekezdés szerint utal a tényleges vagy lehetséges versenytársakra. Emellett az uniós versenyjogi gyakorlatból is egyértelmű, hogy mind a tényleges, mind a potenciális versenytárs versenytársnak minősül. Az Európai Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról szóló iránymutatás 10. pontjára utal.

[33] Jelen esetben a cég1Kft.-t piacra lépésében jogi szabályozás nem korlátozza, csupán a saját döntésétől függ, hogy mikor lép piacra, ennélfogva a projekt megvalósításának folyamatában is a felperes potenciális versenytársa. A Kúria precedensképes határozatában az

adott engedély hiányát emelte ki arra nézve, hogy az adott cég miért nem végezte a megjelölt tevékenységet a versenytilalmi időszakban. A cég1Kft.-t nem korlátozza jogi szabályozás abban, hogy a piacra léphessen. A jelen ügy és a Kúria Mfv.II.10.178/2019/6. számú határozat szerinti tényállás és jogi probléma nem tekinthető érdemben hasonlóknak és jelen ügyre nem alkalmazható. A határozat tényállásának másik fontos eleme, hogy a felperes versenytilalmi időszakban végzett tevékenysége nem mutatott túl a tagi jogviszony keretein, a tevékenység munkavégzésre nem irányult. Jelen ügyben kétségtelen, hogy az alperes a felperesnél a munkakörében megszerzett speciális és egyedi ismereteinek felhasználásával az új munkaszerződés alapján munkavégzése során segíti az új munkáltatóját, hogy sikeresen lépjen piacra azzal a termékkel, amelyet a felperes is értékesít.

[34] A cég1Kft. öntödei projektje eredményeként alumínium préselési tuskókat fog előállítani, ezzel a felperessel megegyező piacra lép. A felperes ezt a terméket folyamatosan értékesíti, és a cég1Kft. is 2022. decemberéig üzletfele volt.

[35] A munkaszerződés 14. pontja szerint az alperes a felperessel a közvetett, vagy közvetlen versenyben levő másik munkáltatónál nem vállalhatott munkát, a munkaviszony megszűnését követő egy évig. A versenyben levő kifejezés az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a versenytilalmi időszakban fennálló tényleges versenyre utal, nem pedig egy jövőbeli esetleges helyzetre. A „közvetett” szó köznapi jelentését vizsgálva, amely máson keresztül nem egyenesen rá hatva jelentéssel bír. A felek minden olyan tevékenységet szándékoztak kizárni, amely a felperes jogos gazdasági érdekét sértené, vagy veszélyeztetné, minden olyan tevékenységre vonatkozik, amely piaci pozíciót érintő hátránnyal, negatív hatással jár.

[36] Az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás nem támasztotta alá, hogy a cég1Kft. kizárólag saját részre történő gyártást tervez. Egy 500.000-800.000 euró értékű 15 colos szerszám beszerzése olyan tuskók előállítására, amelyet a cég1Kft. saját végtermékei előállításához nem használ, az alapvető üzleti racionalitást figyelembe véve nem értékelhető akként, hogy az csak saját kockázatára szerezte be. A szerszám beszerzése, a felperesi üzleti partnerek felkeresése és az azokkal történő egyeztetések bizonyítják, hogy a cég1Kft. határozott lépéseket tesz annak érdekében, hogy felperessel megegyező piacra lépjen.

[37] A felperes álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a cég1Kft. több szempontból is a felperes versenytársának minősül és az alperes által létesített új munkaviszony a felperes gazdasági érdekeit sérti, ezzel alperes a versenytilalmi megállapodásban foglalt kötelezettségét megszegte.

[38] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, és kérte perköltségben marasztalni a felperest 100.000 forint + Áfa összegű másodfokú perköltség összegében.

[39] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a versenyhelyzet fennállását a versenytilalmi időszak, vagyis a 2022. április 29-től számított egy éves időtartam vonatkozásában kell vizsgálni. Csak annak van jelentősége, hogy ezen időtartam alatt az alperes új munkáltatója végez-e olyan tevékenységet, amellyel a felperes versenytársává válik. A kérdéses időszak alatt az öntöde nem készült el, jelenleg az épület kivitelezése sem zárult le, fizikailag nem lehetséges a termelés elindítása, amely potenciálisan

alkalmas lehetne a versenyhelyzet megteremtésére. Az alperes a munkaszerződése 14. pontjában rögzített versenytilalmi kikötés megszegését nem valósíthatta meg.

[40] Nem vitatta az alperes, hogy a szakértelmét, a cég1Kft.-nál végzett tevékenysége során alkalmazza, de ez csupán akkor lenne releváns, ha a cég1Kft. jelenleg gyártana olyan terméket, amely tekintetében valóban megállapítható a versenyhelyzet.

[41] A felperes által hivatkozott másik érvelés, hogy az öntöde megvalósításával az ott gyártott termékekkel a cég1Kft. piaci átrendeződést idéz elő, mindezidáig csupán feltételezés. Az ilyen feltételezés annak bekövetkezését, időpontját tekintve bizonytalan esemény, nem képezheti jogszerű alapját semmilyen igénynek.

[42] A munkaerőpiaci versenyhelyzet olyan új érvelés, amellyel az alperes a per során, annak érdemi szakaszában szembesült. Az alperes álláspontja szerint a tevékenység, a termékek azonossága általánosságban szükségszerűen jelenti azt, hogy az azt folytató, előállító munkavállalók szakmailag is hasonló képzettséggel, kompetenciával rendelkeznek.

[43] Az alperes álláspontja szerint a precedensként citált Mfv.II.10.178/2019/6. számú Kúriai döntés jelen perbeli alkalmazhatósága megalapozott. A hivatkozott döntésben valóban jogszabályi korlátozás állt fenn az adott tevékenység végzésére, azonban korlátozott időre, a felmondás időpontjához képest. Jelen ügyben is tulajdonképpen ez történik azzal a különbséggel, hogy nem jogi, hanem fizikai akadálya van a termelés megkezdésének, építkezés zajlik, a szükséges előkészítő tevékenységek folynak. A Kúria határozatát úgy értelmezi, hogyha a versenytilalmi időszak alatt nem kerül sor azonos tevékenység végzésére, akkor nem állapítható meg a versenytársi minőség. A Kúria a későbbi tevékenység végzéséhez szükséges feltételek megteremtését, biztosítását nem értékelte olyan körülménynek, amely a versenytársi minőséget megalapozza. Irrelevánsnak tartja, hogy miért nem kezdődhet meg a tényleges termelés. Indokolatlannak tartja a felperes hivatkozását a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvényre, illetve az Európai Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról szóló iránymutatásra. Az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:8. § (1) bekezdés szerint a jognyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a címzettnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerinti érteni kell.

[44] A piaci helyzet megváltozására vonatkozó felperesi hivatkozás egy bizonytalan feltételezés. Az önellátás biztosítása teljeskörűen bizonyítást nyert az elsőfokú eljárás során, azt több tanú is alátámasztotta. A cég1Kft. által megtett egyes intézkedések, például a 15 colos szerszám beszerzése olyan üzleti döntés, amelyre a feleknek nincs ráhatása, melyet a bíróság nem vizsgálhat felül, vagy minősíthet át.

[45] Az alperes sem kérte tárgyalás tartását.

[46] Az alperes kérte a felperes által felszámított ügyvédi munkadíj mérséklését, tekintettel arra, hogy az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az

ellenérdekű féllel nem lehet olyan indokolatlan munkaórák költségét megfizettetni, amelyek a jogi képviselő belső munkafolyamataiból adódnak.

[47] A fellebbezés megalapozott.

[48] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában, illetve 380. §-ban írt kötelező hatályon kívül helyezési ok a perbeli esetben nem merült fel. A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésére figyelemmel felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában írtak szem előtt tartásával folytatta le, felülvizsgálta a Pp. 279. § (1) bekezdésében írtak alapján, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat tartalmuk szerint helyesen értékelte-e, illetőleg az anyagi jogszabályokat, az Mt. 228. §, a Ptk. 6:186-189. §-ait megfelelően alkalmazta és értelmezte-e.

[49] A másodfokú bíróság a Kúria 1/2019. (V.20.) KMK vélemény 1. pontjában kifejtettekre utalva arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a cég1Kft. és a felperes versenytársi viszonyának megítélésében a cég 2021-ben nyilvánosságra hozott új öntödei projektje vonatkozásában tévesen foglalt állást. A másodfokú bíróság hangsúlyozni kívánja, hogy a versenytársi minőséget nemcsak az azonos piacon már ténylegesen végzett termelőtevékenység alapozhatja meg, hanem már az azt megelőző, annak a tevékenységnek folytatása érdekében megvalósuló beruházás is. A perbeli esetben a felperes bizonyította, hogy a cég1Kft. alumíniumöntöde építési projektjének célja, hogy a korábban a felperestől beszerezett és a működése során a termékgyártás folyamatában alapanyagként felhasznált terméket (alumíniumsajtólási tuskót) állítson elő. Mindez önmagában – függetlenül attól, hogy alumíniumsajtólási tuskókat a cég1Kft. elsődlegesen saját felhasználásra kíván előállítani, és ezt meghaladóan a piacon értékesíteni is kívánja – a felperes gazdasági érdekeire befolyással lesz, azt veszélyezteti. A Kúria Mfv.II.10.178/2019/6. számú ítéletében kifejtett jogi indokolást a másodfokú bíróság figyelembe vette, a releváns tények tekintetében a perbeli esettől jelentős mértékben eltérő tényállásnak tekintette. A Kúria közzétett határozatában a versenytilalmi időszakban a versenytársi minőség megállapításának azért sem lehetett helye, mert a jogi szabályozás folytán a versenytársként megjelölt gazdasági társaság a volt munkáltatóval azonos versenyző tevékenységet nem is végezhetett. A cég1Kft. által megvalósítani kívánt öntödei projekt vonatkozásában jogszabályi korlátozás nem állt fenn, az új öntöde alapkövetélete 2022. szeptember 1-jén megtörtént, az öntöde építése megkezdődött, folyamatban van.

[50] A felperes és az alperes által kötött munkaszerződés 14. pontjában kifejezetten és egyértelműen körülírták a felek azt az alperesi magatartást, amellyel a felperes gazdasági érdekeinek a védelmét biztosítani kívánta a szerződés által. Az alperes szerződéses kötelezettsége ellenére a versenytilalmi időszakban (2022. április 29. – 2023. április 29.) a felperes versenytársának minősülő gazdasági társasággal létesített munkaviszonyt. Az alperes alkalmazására a versenytárs gazdasági társaságnál versenytársi minőséget eredményező alumíniumöntödei projektben kerül sor 2022. szeptember 1-jétől. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a felperesnél fennállt munkaviszonyában tudomásra jutott információk, különleges szakismeret felhasználásával végzi munkáját a cég1Kft. -nél, azaz olyan magatartást tanúsít, amely tiltott volt számára. Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte, hogy ez a magatartás nem ellentétes az Mt. 228. § (1) bekezdése alapján megkötött versenytilalmi megállapodásban foglaltakkal.

[51] A másodfokú bíróság a Kúriának a munkaviszonyokhoz kapcsolódó egyes megállapodások, a versenytilalmi megállapodás és a tanulmányi szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok értelmezésével kapcsolatos bírói gyakorlatra vonatkozó 2017.E.I.II.JGY.E.1. számú összefoglaló véleményében foglaltakra figyelemmel kifejti, amennyiben a versenytilalmi megállapodás részletesen meghatározza, hogy a felek mit tekintenek munkáltatói érdeket sértő vagy veszélyeztető magatartásnak, vita esetén a munkáltatónak elegendő azt igazolni, hogy a munkavállaló megsértette a megállapodás konkrét rendelkezéseit. A perbeli esetben a munkaszerződés 14. pontjában egyértelműen, konkrétan rögzítésre került, hogy melyik az a magatartás, amellyel a munkavállaló megsérti, vagy veszélyezteti a munkáltató jogos gazdasági érdekét. A felperesi munkáltató 2022. január 27-i megbeszélésen, a január 31-i és február 7-i az alperes részére küldött e-mailben is egyértelműen állást foglalt, hogy a cég1Kft.-t miért tartja versenytársának. A perbeli megállapodás alapján a versenytilalmi időszak 2022. április 29-től 2023. április 29-ig tartott, amely alatt a versenytársnál történő új munkaviszony létesítéssel a megállapodás szerinti munkáltatói érdeket sértő vagy veszélyeztető magatartás megvalósult. Az új munkáltatónál 2022. szeptember 1-jén az új öntöde alapkövetéssel az új öntödei projekt kivitelezése megkezdődött, ahol az új munkáltató az alperesnek a felperesi foglalkoztatás alatt szerzett különleges szaktudását használja.

[52] A másodfokú bíróság a versenytárs fogalmának meghatározásával összefüggésben a 1/2019. (V.20.) KMK vélemény 1. pontjából indult ki, és az elsőfokú bírósággal azonosan megállapította, hogy a cégjegyzékben szereplő adatokat kell kiindulási alapnak tekinteni. Nem vitatott, hogy ezzel szemben ellenbizonyításnak lehet helye. A felperes és a cég1Kft. cégnyilvántartás szerinti tevékenységi köre, a tevékenységek elnevezése, besorolása alapján nagyfokú egyezőséget mutat és a cégszolgáltatások alapján a cég1Kft. azonos ipari területen tevékenykedik, nagymértékben azonos tevékenységet végez a felperessel, így a felperes versenytársának tekinthető.

[53] A cégnyilvántartásba bejegyzett adatokon túl a felek előadására tekintettel, az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk nyilatkozataira is figyelemmel megállapítható, hogy a két munkáltató tényleges tevékenységét tekintve az alperes által betöltött munkakörök is nagymértékben egyezőséget mutatnak. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az új munkáltatónál az öntödei projekt vonatkozásában az alperes nyilatkozata, a tanúk vallomása igazolja, hogy az egy olyan új egység megvalósulására irányul, amelynek eredményeképpen a cég a felperes által is gyártott termékkel megegyező terméket, alumíniumprésselési tuskókat fog előállítani, és a felperessel megegyező piacra lép. A felperes jelenleg is ezt a terméket folyamatosan értékesíti, és 2022. december végéig a cég1Kft. is üzleti partnere volt. Ezek a fenti tények igazolják, hogy az öntödei projekt következtében a felperes gazdasági helyzete meg fog változni, az új öntöde működése miatt olyan szabad kapacitása keletkezik, amely a piaci helyzetet átrendezi. alkalmazott tanúvallomása is igazolta, hogy a piaci helyzet átrendeződésével a felperes érdekei sérülnek, mivel a cég1Kft. azon a piacon lép fel új termékekkel, ahol a felperes tevékenykedik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cég1Kft. azzal a tevékenységével, hogy 2022. szeptember 1-jén az új öntöde alapkövetéssel megvalósította és az új öntöde kivitelezését ténylegesen megkezdte, és ezen tevékenység során az alperes felperesnél megszerzett szaktudását használja, a felperes versenytársának minősül.

[54] Az alperes alkalmazására a cég1Kft.-nél kifejezetten az öntödei projektben került sor. Az öntöde kialakításával, felépítésével, optimális működésével összefüggő tevékenységet végez, amely feladatok a felperesnél betöltött munkakörének is részei voltak. Az alperes jelenlegi munkakörében segíti az új munkáltatóját, hogy ugyanazon a piacon sikerebben tevékenykedjen, mint a felperes. Az alperes tudásának, szakismeretének megszerzése célzatos volt a cég1Kft. részéről, ezt tanúk nyilatkozatai igazolják.

[55] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a versenytárs nemcsak az azonos piacon már ténylegesen tevékenykedő vállalkozást jelenti, hanem azt a társaságot is, amelynek üzleti érdekei a korábbi munkáltatóéval azonosak. A cég1Kft. nemcsak az öntödei termelés megkezdése után lesz a felperes vetélytársa, hanem az öntödei projekt megvalósításának folyamatában is azzá vált, a sikeres kivitelezés érdekében a felperesi munkavállalókat alkalmazza, kifejezetten célirányos területeken. Az alperes tevékenysége a felperes piaci pozícióit gyengíti, negatív hatással jár, amelyet a versenytilalmi megállapodással a felperes kizárni szándékozott. Az új munkáltató a felperes versenytársának minősül, a felperes gazdasági érdekét az új munkaviszony létesítése sértette. Az alperes a versenytilalmi megállapodásban foglalt kötelezettségét megszegte.

[56] A felperes a Mt. 6. §-a szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett a versenytilalmi megállapodással kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség vonatkozásában.

[57] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes keresete az Mt. 228. § (1), (2) és (6) bekezdésében írtakra figyelemmel, illetve az Mt. 8. § (1) bekezdés rögzítettek alapján megalapozott, az alperes viszontkeresete ugyanezen jogszabályhelyek helyes értelmezése alapján nem megalapozott.

[58] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét eltérő anyagi jog értelmezésre tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalva megváltoztatta.

[59] A másodfokú eljárással összefüggésben az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés szerint határozta meg a kereseti és viszontkereseti, valamint a fellebbezési illeték összegét a Pp. 101. § (1) bekezdés, valamint 102. § (1), (6) bekezdés alapján és rendelkezett az illeték viseléséről.

[60] A felperesi jogi képviselőt megillető ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 2. § (2) bekezdés alapján mérsékelte a másodfokú bíróság, 40.000 forint/óra munkadíjat állapított meg és az elsőfokú eljárásban 7 tárgyaláson való részvételre 30 munkaórát, a keresetlevélen kívül további 4 előkészítőíratra figyelemmel 25 munkaórát, a fellebbezés előterjesztésére 6 munkaórát fogadott el, és a Pp. 83. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel kötelezte az alperest ennek megfizetésére.

[61] A Pp. 365. § (1) bekezdése szerint az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Dr. Bartus Erika sk.

Dr. Barna Sára sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

a tanács elnöke,

bíró

bíró

előadó bíró